

**makedonski
mladi
umetnici**

salon
muzeja
savremene
umetnosti
beograd
pariska 14
12. decembar 1975.
12. januar 1976.

Izlažu

1. BEČAROVSKI NASO
2. FIDANOVSKI NIKOLA
— KOČO
3. FRANGOVSKI NOVE
4. IVANOVSKI ALEKSAN-
DAR - KARADARE
5. LULOVSKI TANAS
— TANE
6. MATEVSKI ĐOKO
7. MIJAKOSKI RISTO
8. MILJANOVSKI DONE
9. NIKOLOVSKI BLAGOJA
10. PAVLOVSKI TAKI
11. PENUŠLISKI ILIJA
12. PETROVSKA DANKICA
13. VASILEV VASKO

Izložbama mladih umetnika — često sasvim nepoznatih beogradskoj publici — Salon Muzeja savremene umetnosti želi da predstavi današnje likovno stvaralaštvo svih naših sredina i centara. Za razliku od reprezentativnih prikaza nacionalnih umetnosti koji se organizuju u Muzeju, ove manje izložbe imaju za cilj da otkrivaju, da beleže početke, čak i sumnje i kolebanja mladih. Mladih koji će možda jednog dana biti nosioci jugoslovenske umetnosti. Izbor dela, poveren mlađim istoričarima umetnosti i kritičarima, istovremeno će označiti i kriterijume i stavove svojih selektora.

I. S.

Ljubica Damjanovska - Miljovska, rođena 1930. u Resnu (Makedonija). Osnovnu školu i gimnaziju završila u Skoplju. Studirala istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1949 — 1953). Diplomirala 1953. kod prof. Svetozara Radojčića. Od 1954. živi i radi u Skoplju.

Od osnivanja Muzeja savremene umetnosti u Skoplju (1964) radi kao kustos, odgovorna za stalnu postavku. Od 1973. viši kustos u Muzeju. Bavi se muzeologijom. Pored rada na stalnoj postavci MSU, Skoplje, učestvovala u pripremama većeg broja izložbi savremene makedonske umetnosti u organizaciji Muzeja. Samostalno priprema učešće makedonskih umetnika na nekoliko saveznih izložbi: Jugoslovenski pejzaž u savremenoj jugoslovenskoj umetnosti, Zrenjanin 1974; NOB u delima jugoslovenskih umetnika (1941—1945), Beograd 1974; XIV anale, Poreč 1973; Likovna jesen, Sombor 1973—1975; Jesenji salon, Banja Luka 1975. i dr., kao i veći broj didaktičkih izložbi u radnim kolektivima u Skoplju, zatim komemorativne izložbe Nikole Martinovskog i Petra Lubarde u Skoplju i dr. Objavila više napisa i recenzija o savremenoj makedonskoj likovnoj umetnosti u časopisima za umetnost i kulturu u Makedoniji, kao i predgovore u katalozima samostalnih izložbi Dimčeta Koca, Stefana Manevskog, Noveta Frangovskog i dr. Sekretar Društva istoričara umetnosti SR Makedonije od 1972. Član AICA-e od 1974.

MAKEDONSKI UMETNICI POSLE 1970.

Posle antologijske izložbe savremenog makedonskog slikarstva i skulpture u Muzeju savremene umetnosti u Beogradu 1969. godine ovo je drugi grupni prikaz makedonske umetnosti u organizaciji istog Muzeja. Izložbu sam koncipirala tako da predstavlja produžetak prezentacije kontinuiranog razvitka savremene makedonske umetnosti, ovoga puta sa nastupom nove generacije mladih umetnika koji su se pojavili u međuvremenu, posle ovih 5—6 godina, i koji nisu bili zastupljeni na izložbi 1969. Od tada se u likovnom stvaralaštvu Makedonije javlja niz talentovanih umetnika, obrazovanih najvećim delom na Akademiji u Beogradu, dok je samo nekolicina formirana na akademijama u Ljubljani, Bukureštu i Budimpešti. Ovo je jedna od više mogućih koncepcija za prezentaciju mladog slikarstva i skulpture* u Makedoniji danas. Pri tome, smatram, većina zastupljenih autora na ovoj izložbi ušla bi i u bilo koju drugu selekciju. Nesumnjivo je da su oni u sadašnjem trenutku deo najkreativnijih snaga koje deluju na području mladog likovnog stvaralaštva u Makedoniji. Kao pripadnici jedne generacije, oni ulazu stalne napore za pronalaženje umetničkih principa koji bi najautentičnije izrazili duh i sudbinu vremena u kome živimo.

Dok se kod umetnika starije i takozvane srednje generacije — kod nekih više, kod drugih manje — oseća prisustvo tradicije i elementi nacionalnog, kod mladih se uočava sve veće povezivanje sa aktuelnim pokretima u savremenoj jugoslovenskoj i svetskoj umetnosti, interesovanje za probleme današnjice, a sve veće udaljavanje od onoga što se naziva nacionalnim obeležjem i tradicijom. Samo kod nekih mladih umetnika u njihovom stvaralaštvu za momenat bljesne duh tradicije, izražen više kao nagoveštaj, kao odblesak prošlosti, iskazan više fakturom ili koloritom.

Izmenjeni lik grada, naročito u poslednjoj deceniji, novi urbani ambijenti, nove egzistencijalne društvene konstelacije, izmenjeni način življenja, koji sve više postaje sličan ili skoro identičan onom u drugim nacional-

* Savremena makedonska grafika delimično je bila prikazana na izložbi u Beogradu 1974. za vreme Dana makedonske kulture. Nisu predviđeni umetnici najmlađe generacije koji su tek diplomirali, ili se još nalaze na postdiplomskim studijama, kao ni oni koji ne žive u Makedoniji.

nim sredinama, logično dovode do stvaranja likovnih dela koja se sve više poistovećuju sa delima umetnika drugih podneblja, sve više dobijaju obeležje internacionalnog. Većina učesnika, aktivno vezana za naše vreme, dinamično i puno nemira, odbacuje nostalgiju za prošlošću i usmerava svoje likovne poruke ka razrešavanju nekih njegovih bitnih problema.

Analiza izvesnih dela svakako će pokazati uticaj njihovih profesora sa akademija, ili duh beogradske likovne škole, ali će se istovremeno nametnuti nastojanje za iznalaženjem sopstvenih puteva. Svako na individualan način pokušava da iskaže duh svoga vremena.

U oblasti *slikarstva* evidentno je da umetnici od početka osme decenije sve češće napuštaju apstraktni način izražavanja, približavaju se predmetnom i realnom, ili, polazeći od apstraktnog, asocijativnog, realnog i nadrealnog, svoje likovne poruke prenose kroz nekoliko oblika savremene figuracije. Kod nekih ona je jedva prepoznatljiva i oscilira na granici između asocijativnog i apstraktnog, kod drugih je vrlo konkretna, kod trećih se primećuju traženja u sferama nadrealnog.

Pored različite idejno-estetske usmerenosti, evidentan je i raznorodan tematski registar, najčešće na relaciji čovek-priroda, urbani čovekov ambijent, problemi današnjice i trame savremenog čoveka, angažovanje na razrešavanju tih problema, ili samo izražavanje revolta poetsko-lirskom transkripcijom; ali, pre svega, prisutno je nastojanje da se ti sadržaji izraze što sugestivnije.

Poslednje slike *Tanasa Lulovskog* iz novog ciklusa znače, na prvi pogled, preokret u njegovom stvaralaštvu, ali istovremeno i logični nastavak i kontinuitet slikarskog postupka na njegovim lirsko-asocijativnim pejzažima iz prethodne faze. Sada Lulovski izgrađuje svoju likovnu viziju na osnovu savsvoim savremene predmetnosti, rafinovane, suptilne, nastale u stvaralačkom ambijentu autora. U ateljeu on islikava svoj »autoportret«, zajedno sa svim predmetima oko sebe, predmetima od kojih zavisi njegova kreativna i fizička egzistencija. Autor nas uvodi u prostore kompozicijski rešene kao i u prethodnoj fazi, samo što se sada u prvom planu

nalaze banalni i na prvi pogled beznačajni predmeti sa kojima je on u svakodnevnom kontaktu: slikarska četkica, tube sa bojama, makaze, pepeljare, nagorele cigarete itd. Tehnička strana izvođenja dovedena je do perfekcije, predmeti materijalizovani, postignuta je maksimalna iluzija stvarnosti, a čista bela površina ili topla boja negrundiranog platna njegovim slikama daju poseban akcenat. U delu se naslućuju geometrijska čistota, osmišljena organizacija kompozicije, i pre svega izvanredne tonske vrednosti njegovog pastelno-bledog kolorita.

Nakon ranijeg apstraktnog prilaza motivu, *Đoko Matevski* u poslednjim delima neguje oblik asocijativno-poetskog slikarstva sa naglašenim lirskim elementima u transkripciji pejzaža u kome je vrlo često prisutna i čovečja figura. Pri tome, ona samo prividno zadržava svoje fizičke osobine: ona je žrtva današnjeg vremena koje pred sobom sve uništava, od čoveka ostaje prazna amorfna masa, koja je samo nalik njemu. U kontinuiranom dijalogu sa prirodom i razmišljanjima o sudbini čoveka, Matevski izgrađuje u svom slikarstvu jednu vrstu poetizovanog revolta. Asocijativnim saopštavanjima Matevskog posebne kvalitete daje suptilan, senzibilan kolorit. Linija zatvara kolorističke efekte izvanrednih pastelnih tonskih vrednosti.

Svoja asocijativno-figurativna razmišljanja na relaciji arhitektura — prostor *Taki Pavlovski* u najnovijim delima modifikuje postičući značajnu pročišćenost i likovni rafinman.

Korektno izvedenom kompozicijom i kolorističkom usklađenošću, korišćenjem nekih pouka geometrijske apstrakcije i op-arta, Pavlovski u svojim slikama prenosi sekvence iz savremenog urbanog ambijenta, stvarajući pri tome samo blede asocijacije, ponekad jedva prepoznatljive, konkretne predmetnosti, vrlo često putem njenog fragmentarnog islikavanja.

Jedan od najmlađih učesnika na izložbi, *Ilija Penušliski* nastoji da najjednostavnijim formama u svojim asocijativno-apstraktnim pejzažima održi vezu sa realnošću. Geometrizovane plohe, ritmički nanosene na površinu slike, on na momente razbija unošenjem in-serata koji asociraju na konkretni predeo, gde se prepoznaje neki urbani fragment stilizovane arhitekture. U više nijansi zelene

boje, smeštene u nepravilnim geometrizovanim plohamo koje se smenjuju u planovima, pulsira ritam prirode. Naglašeni linearni elementi u njegovim kompozicijama doprinose da se još više oseti igra pokreta.

Iako u početku stvaralaštva zainteresovan za slikarstvo, poslednjih godina *Done Mijanovski* se intenzivno i sa velikom ljubavlju posvećuje tapiseriji. U periodu od 1972—1975. izveo je ciklus od desetak tapiserija u kojima igrom svetlo-tamnih odnosa i razvijenim smislom za hromatska rešenja i rafinovani postupak, izgrađuje svoju apstraktnu viziju lirske-asocijativnih akcenata, u osnovi koloristički inspirisanih našim folklorom.

Počevši od nekih pouka nadrealizma i nekoliko pokušaja u duhu akcionog slikarstva, preko faze u kojoj je uspešno komponovao lirske sekvence iz perioda sa sasvim realno islikanim konkretnim predmetima, u poslednjim delima *Nikola Fidanovski* nastavlja sa eksperimentisanjem u traganju za svojim individualnim rukopisom. Koristeći pouke geometrijske apstrakcije, on stvara asocijativne pejzaže u čijoj se strukturi gubi neposredni vizuelni odnos prema motivu. Pejzaž je simplifikovan sa karakterističnom podelom na horizontalne površine, u kojima se sklad kolorističkih efekata i čistota islikavanja ispoljavaju u prednjem planu.

Svojevrsnu figuraciju, sa blago naglašenom ekspresijom, sa težnjom ka geometrizaciji forme, neguje *Nove Frangovski*. Čovečja figura je uvek u centru njegove pažnje, povezana sa razmišljanjima autora na relaciji čovek-urbani prostor.

Napuštajući tradicionalnu tematiku prethodne faze, okrenut u celini problemu današnjice, Frangovski analizira psihička stanja savremenog čoveka. Njegov bezimeni junak u svetu civilizacije i urbanizma je ograničen i zatvoren između četiri zida koje autor simbolično islikava u vidu kocki, pravougaonika, kvadrata projektovanih u prostoru — takođe ograničenom. A njegovi junaci, ugrađeni u ove geometrizovane površine, zaprepašćeni, ukazuju i upozoravaju na moguću opasnost i uvek prisutne konflikte u životu. Njegova kompozicija je osmišljena, racionalno shvaćena, crtež siguran a boje pretežno čiste.

Slikarstvo *Riste Mijakoskog* je isto tako duboko zaokupljeno problemima današnjice. Nje-

gova likovna poruka je usmerena protiv našeg urbanizovanog i tehničanog društva u kome mašine i roboti sistematski uništavaju psihu čoveka. U prednjem planu je uvek figura, čovek bez inicijala, dehumanizovan, nalik robotu, uništen i nemoćan pred zahuktalim saobraćajem u svetu civilizacije. Likovni postupak Mijakoskog obiluje nizom heterogenih stilskih smerova: od nadrealizma, jednog oblika savremene figuracije do op i pop-arta. Svoje narativno-deskriptivne sadržaje on prenosi na veće neislikane površine, upotrebljavajući pri tome dosta grafizma i linearnih elemenata.

Dankica Petrovska se opredelila, još u svojim prvim delima, za konkretnu predmetnost. Za jednu vrstu poetskog realizma, bliskog savremenju figuraciji, sa naglašenim unošenjem reminiscencija iz umetnosti prošlih epoha. Najčešća tema njenog interesovanja su intimni enterijeri sa predmetima i figurama. U svojim poslednjim delima Petrovska upotrebljava intenzivniji kolorit u kome je boja nabačena nizom ritmičkih poteza. A upotreba grafizma i linearnih elemenata daje posebnu privlačnost ovom slikarstvu, protkanom poetskom prirodom autora.

Nadrealizam u Makedoniji ima svoje sledbenike kod nekoliko umetnika srednje generacije. Međutim i mladi umetnici ne ostaju indiferentni prema ovom stilskom opredeljenju koje pruža neograničene mogućnosti likovne transkripcije. U stvaralaštvu slikara mlađe generacije, *Blagoja Nikolovskog* prisutni su elementi nadrealizma, filozofska razmišljanja o nekim fantastičnim i imaginarnim stanjima čovekovog duha, preuzetih iz podsvesti i snova. Proučavajući slikarstvo starih majstora i koristeći iskustva njihove zanatske perfekcije, Nikolovski, sa smislom za kompoziciju i proporciju, sa usklađenim koloritom i veštijm crtežom, slika veoma šokantne prizore postavljene u bizarna i otuđena prostranstva.

Mlada makedonska *skulptura* produžava tradiciju koju je nagovestio začetnik Dime Todorovski i koju prati veći broj likovnih individualnosti srednje generacije: P. Hadži Boškov, B. Mitričeski, J. Grabula, S. Manevski, D. Poposki — Dade, B. Nikolovski i dr.

Za izložbu sam izabrala dela trojice skulptora mlađe generacije, sa sasvim različitim pri-

lazima u oblikovanju plastike, želeći preko njih da naznačim samo neke prisutnosti inače raznorodne stilske tendencije mlade makedonske skulpture.

Od asocijativno-figurativne usmerenosti, skulptorski postupak *Nase Bečarovskog* poslednjih godina je evoluirao ka svojevrsnoj apstraktno-asocijativnoj plastici sa elementima simbolike. Svoju skulptorsku viziju i umetničku poruku Bečarovski prenosi u metal — sve češće upotrebljavani materijal današnjice. Kontrastima sjajnih poliranih površina i minuciozno obrađenih granuliranih partija, on postiže svojevrsnu simboliku. Neodoljivo se nameće poruka umetnika da preko skulptura na simboličan način izrazi dramu svoga naroda, težak i mukotrpan život u prošlosti i svetle puteve koji se pred njim otvaraju u današnjici.

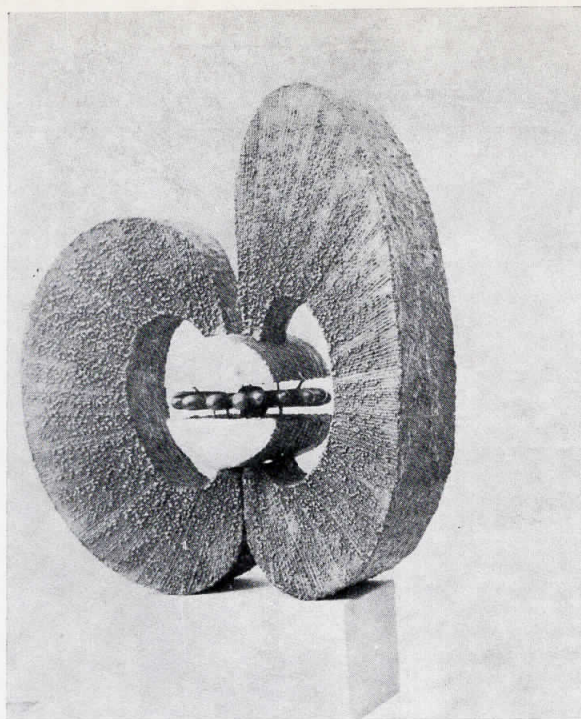
Dijametralno suprotna ovoj je skulptura *Vaska Vasileva*: u osnovi inspirisana kreacijama primitivne plastike sa totemsko-simboličnim značenjem, ona doživljava individualnu transformaciju. Materijal Vasileva je drvo. Konveksno-konkavnim površinama postiže ritmiku i razigranost svoje, inače voluminozne, masivne i kompaktne forme. U najnovijim delima primećuje se pojednostavljanje formi putem redukcije detalja. Skulptura postaje više asocijativna, dalja od konkretne predmetnosti, dobija veću ekspresivnost. Patiniranje drveta sa smirenim sivkasto-crnim i žučkasto-crvenim efektima daje njegovju skulpturi prikrutalne vrednosti, a unošenje linearnih i grafičkih intervencija vitalnost i razigranost forme. Mladi skulptor *Aleksandar Ivanovski — Karadare* u oblikovanju svoje plastike je zainteresovan za čisto likovne probleme na relaciji formaritam-boja. U svojim eksperimentisanjima on dolazi do čistih, primarnih formi, neopterećenih narativnošću i oslobođenih detalja. U početnoj fazi stvara više skulptura sa naglašenom dijagonalom forme u prostoru, kojom postiže ritmičnost, a bojenjem drveta koloristički senzibilitet. U najnovijim delima *Karadare* prelazi na mermer: koristi njegovu čistotu i jednostavnu strukturu, kako bi opet uneo karakteristično kretanje forme, ovog puta izraženo i polukružnim, ritmički raspoređenim slojevima.

Autor izložbe: *Ljupka Damjanovska*

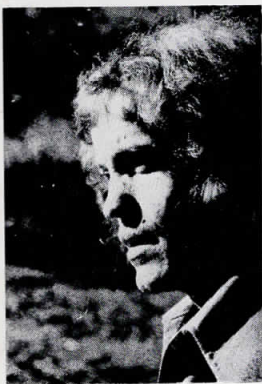

NASO BEĆAROVSKI

1938. s. Želevo (Egejska Makedonija). Akademija likovnih umetnosti u Beogradu. Samostalne izložbe: Skoplje 1962 (sa G. Čemerskim); Strumica 1967; Skoplje 1974. Važnije grupne izložbe: Savremena makedonska umetnost — mlada generacija I, Skoplje, Novi Sad 1967; Savremena makedonska skulptura, Skoplje 1967; Savremena makedonska umetnost, Ferara 1969; Mlada makedonska generacija, Beograd 1971. Nagrada DLUM-a »Nereški majstori« za skulpturu, Skoplje 1974.

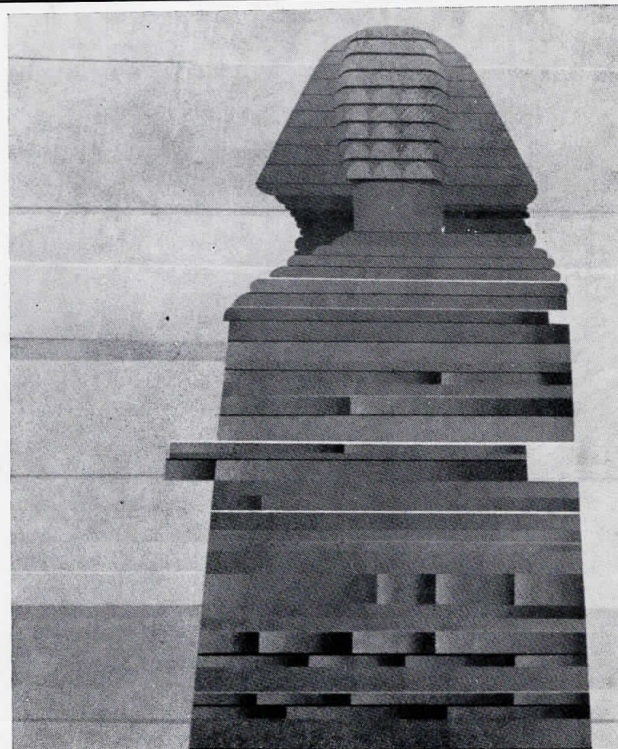

PRVA VELIKA SVEČANOST, metal, 75x50x17, 1974.
META VIHORA, metal, 66x40x37, 1974.
POBEDNIK, metal, 173x76x42, 1974.

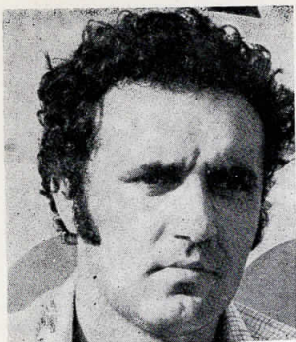

NIKOLA FIDANOVSKI - KOČO

1946. s. Bituše (Debarska oblast). Akademija likovnih umetnosti i postdiplomske studije u Beogradu 1973. Važnije grupne izložbe: Savremeni makedonski umetnici — mlada generacija II, Skoplje i Bitolj 1972; Svet u kome živimo, Beograd 1973; 12 savremenih makedonskih slikara, Novi Sad 1974; XIV likovna jesen, Sombor 1974; Mladi makedonski umetnici, Kostanjevica 1975. Nagrade: DLUM-a »Nereški majstori«, Skoplje 1973; Nagrada za slikarstvo lista »Mlad borec«, Skoplje 1974.

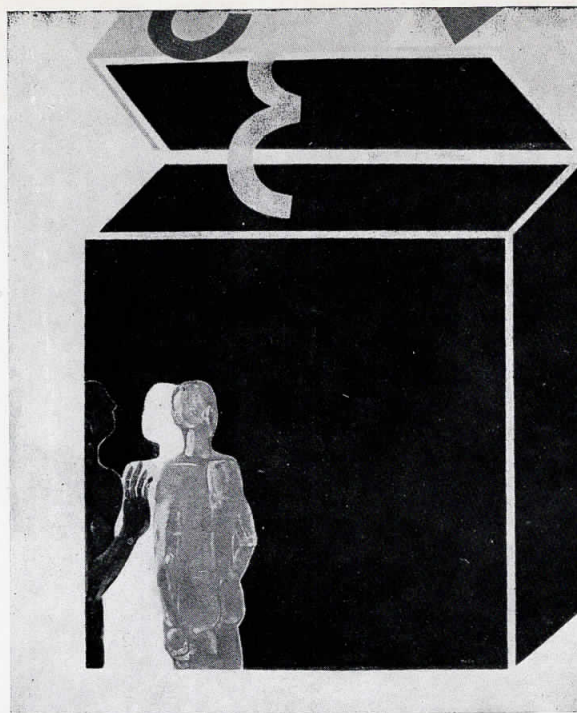

SLOJEVI, akrilik na platnu, 115x90, 1975.
HORIZONTI, akrilik na platnu, 130x80, 1975.

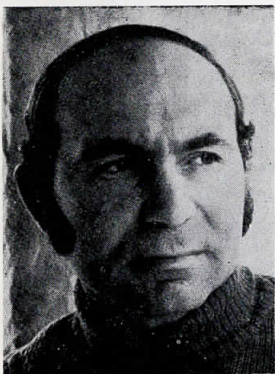

NOVE FRANGOVSKI

1939. Galičnik. Akademija likovnih umetnosti u Beogradu 1966. Samostalne izložbe: Skoplje 1968, 1971, 1975; Bor 1968; Beograd 1969; Rim 1973. Važnije grupne izložbe: An-gažirana umetnost u Jugoslaviji — Slovenj Gradec 1969; Savremena makedonska umet-nost, Istanbul i Ankara 1969; Savremena ma-kedonska umetnost, Ferara 1969; NOB u de-lima likovnih umetnika Jugoslavije, Beograd 1971; Naša istorijska prošlost, Skoplje, 1971/72; Memorijal Nadežde Petrović, Čačak 1972; Savremeni makedonski umetnici — mlada generacija II, Skoplje 1972; 16 savre-menih makedonskih slikara, Rim 1973; 12 savremenih makedonskih umetnika, Novi Sad 1974; XIV likovna jesen, Sombor 1974. Na-grada: II nagrada za slikarstvo na izložbi »25 godina ASNOM-a, Skoplje 1969.

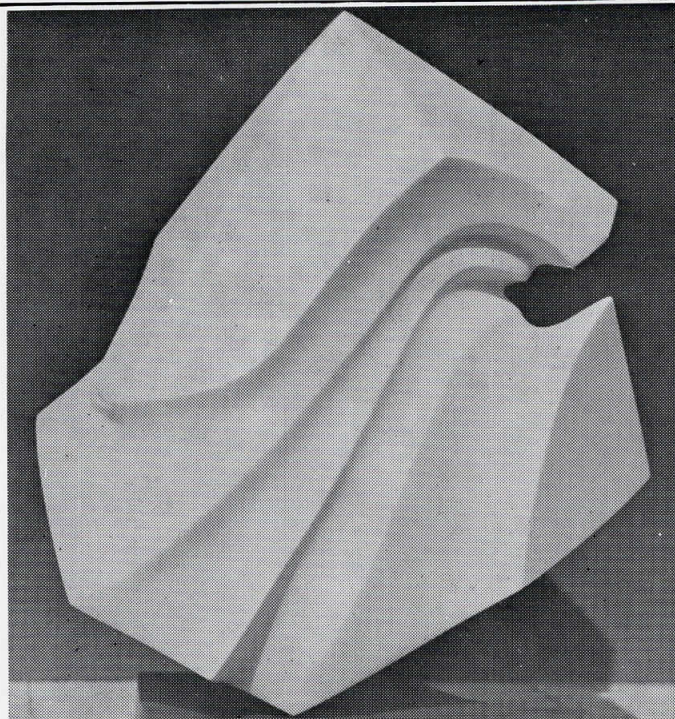

KUTIJA SE OTVORILA, ulje na platnu, 100x100, 1973.
RAZMIŠLJANJA O ČOVEČANSTVU, ulje na platnu, 160x120, 1974.
CRNA KUTIJA, ulje na platnu, 100x100, 1974.

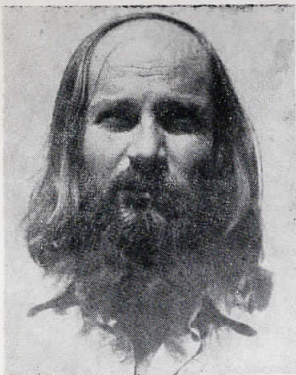

ALEKSANDAR IVANOVSKI - KARADARE

1943. Prilep. Akademija likovnih umetnosti u Ljubljani. Samostalne izložbe: Skoplje, Bitolj, Ohrid (sa Đ. Matevskim i R. Mijakovskim). Važnije grupne izložbe: Tendencije u make-donskoj skulpturi, Skoplje 1972; Savremeni makedonski umetnici — mlada generacija II, Skoplje 1972; 12 savremenih makedonskih umetnika, Novi Sad 1974; I i II jugoslovenski bijenale male plastike, Murska Sobota 1973. i 1975. Nagrade: II nagrada na konkursu za spomenik NOB u Mavrovu; II nagrada na konkursu za spomenik Goce Delčevu.

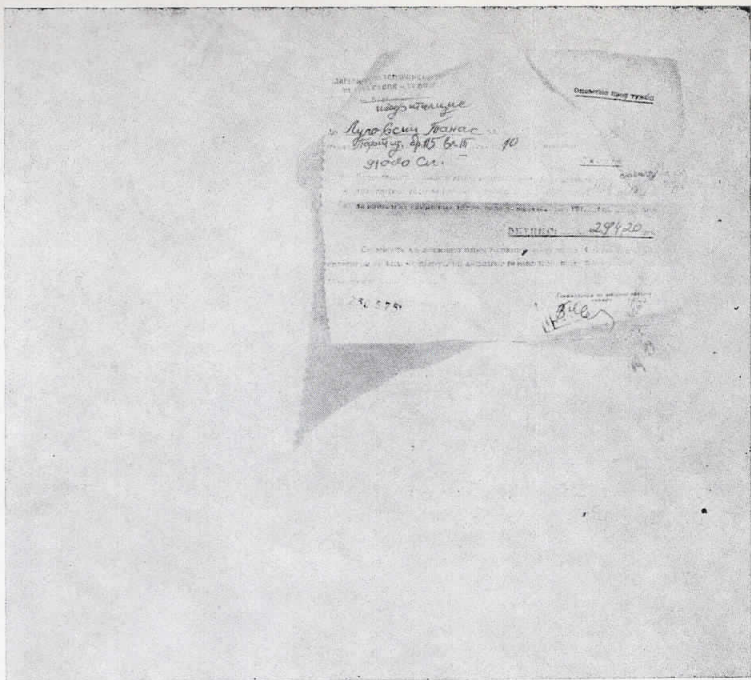

SLOBODNA FORMA I, mermer, 43x35x24, 1975.
SLOBODNA FORMA II, mermer, 45x30x20, 1975.
SLOBODNA FORMA III, mermer, 40x30x22, 1975.

TANAS LULOVSKI - TANE

1940. s. Želevo (Egejska Makedonija). Akademija likovnih umetnosti u Bukureštu 1967. Samostalne izložbe: Bukurešt 1967; Skoplje 1970, 1973; Beograd 1974. Važnije grupne izložbe: Mlada generacija, Skoplje 1971; XII anale, Poreč 1972; Savremena makedonska umetnost, Ferara 1969; Savremena makedonska umetnost, Jaša i Pjatra Neamc (Rumunija) 1972; 16 savremenih makedonskih slikara, Rim 1973; Savremeno jugoslovensko slikarstvo, Koventri 1973; VII slikarske nedelje, Reckof (Austrija) 1972; Likovna jesen, Sombor 1974; Jugoslovenski pejzaž, Zrenjanin 1974. Nagrada: III nagrada za slikarstvo na izložbi »Naša istorijska prošlost«, Skoplje 1972.

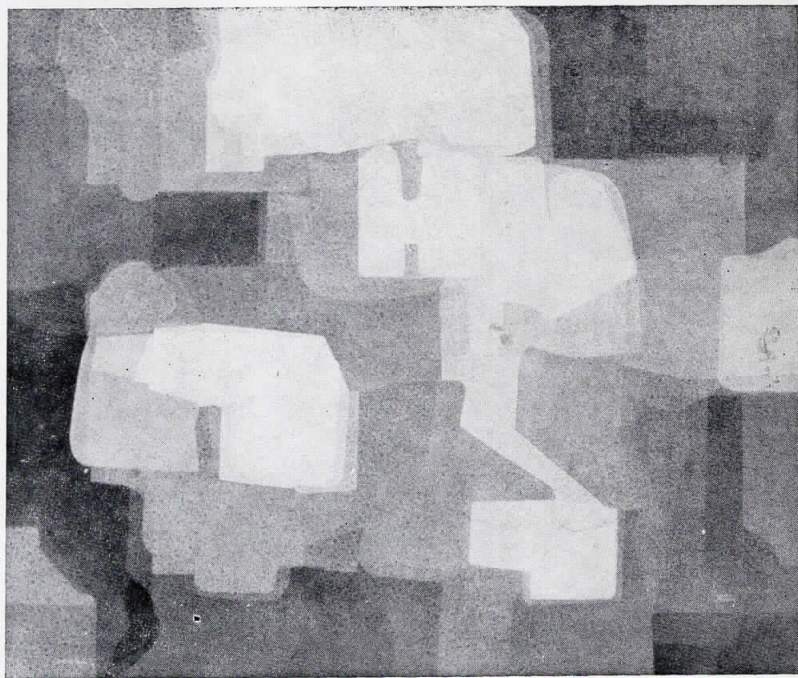

LIST IZ SVESKE, akrilik na platnu, 50x35, 1974.
OPOMENA PRED TUŽBOM, akrilik na platnu, 40x40, 1975.
PREKINUTA PESMA, akrilik na platnu, 80x80, 1975.

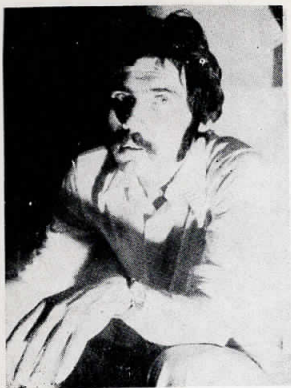

ĐOKO MATEVSKI

1942. Skoplje. Akademija likovnih umetnosti u Beogradu 1967/68. Samostalne izložbe: Skoplje 1969, 1972, 1973; Strumica 1969; Štip 1969; Kumanovo 1970; Ljubljana 1972; Bitolj i Ohrid 1973. Važnije grupne izložbe: Savremena makedonska umetnost, Istanbul i Anakara 1969; Naša istorijska prošlost, Skoplje 1971/72; Mlada makedonska generacija, Beograd 1972; Savremeni makedonski umetnici — mlada generacija II, Skoplje i Bitolj 1973; 16 savremenih makedonskih slikara, Rim 1973; 12 savremenih makedonskih umetnika, Novi Sad 1974; XIV likovna jesen, Sombor 1974. Nagrada za slikarstvo lista »Mlad borec«, Skoplje 1970.

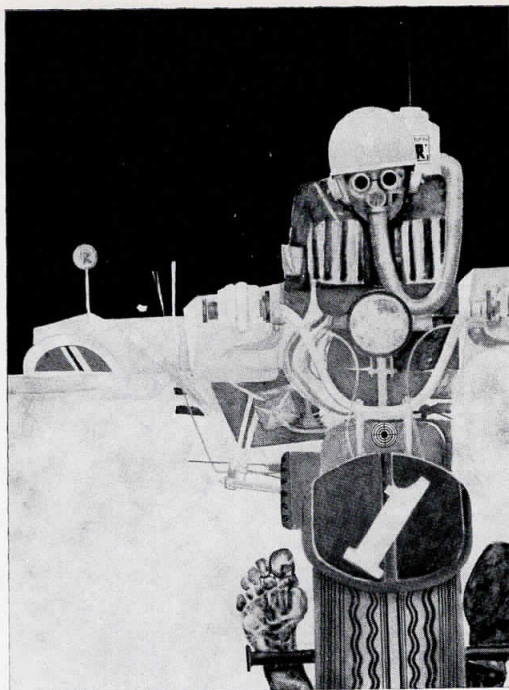

ZLOSLUTNO POREMEĆENJE, ulje na platnu, 100x120, 1975.
PROSTORNA ČAURA, ulje na platnu, 120x150, 1975.
POTAJNI NEMIR, ulje na platnu, 60x60, 1975.

RISTO MIJAKOSKI

1948. Prilep. Škola za primenjenu umetnost i Pedagoška akademija — likovni smer u Skoplju. Samostalne izložbe: Prilep 1969; Skoplje 1970, 1972; Tjentište 1970; Kumanovo 1972. Važnije grupne izložbe: NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Beograd 1971; VI bijenale mladih, Rijeka 1971; Jugoslovenski portret, Tuzla 1971; Naša istorijska prošlost, Skoplje 1971/72; Savremena makedonska umetnost — mlada generacija II, Skoplje i Bitolj 1972; Savremena makedonska umetnost, Jaša i Pjatra Neamc (Rumunija) 1972; 16 savremenih makedonskih umetnika, Rim 1973.

IZ CIKLUSA CIVILIZACIJE IV,
ulje na platnu, 200x150 1973.

IZ CIKLUSA CIVILIZACIJA I,
ulje na platnu, 180x30, 1973.

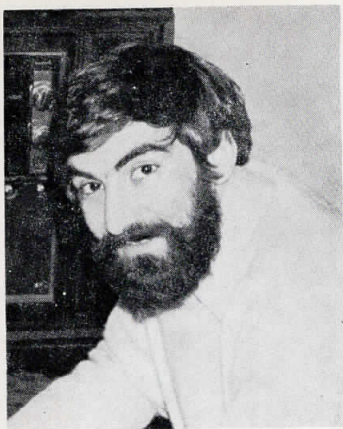

DONE MILJANOVSKI

1941. s. Slatica (Kosturska oblast, Egejska Makedonija). Akademija likovnih umetnosti u Budimpešti. Samostalne izložbe: Prilep 1969. Važnije grupne izložbe: Savremena makedonska umetnost — mlada generacija II, Skoplje i Bitolj 1972; Naša istorijska prošlost, Skoplje 1971/72.

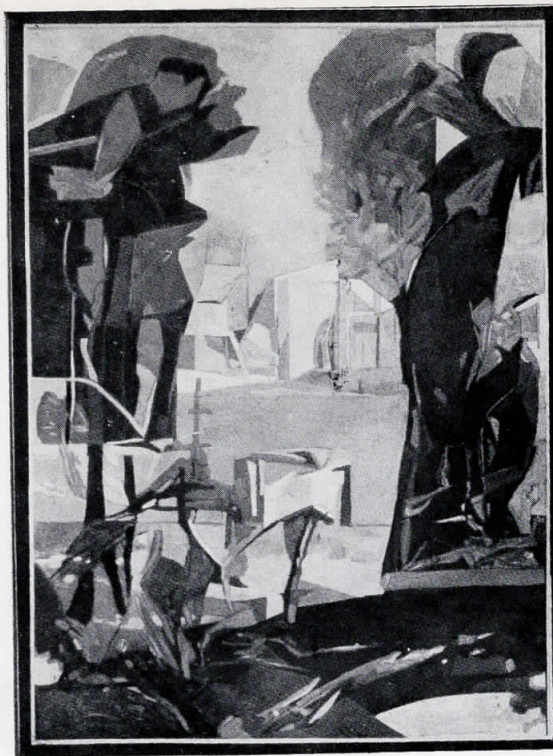

TAPISERIJA BR. 7, pamuk i vuna, 145x132, 1973/74.
TAPISERIJA BR. 9, pamuk i vuna, 143x121, 1974/75.
TAPISERIJA BR. 10, pamuk i vuna, 140x120, 1975.

ILIJA PENUŠLSKI

1947. Skoplje. Akademija likovnih umetnosti u Skoplju 1970/71. Važnije grupne izložbe: Savremeni makedonski umetnici — mlađa generacija II, Skoplje 1972; Mladi makedonski umetnici, Kostanjevica 1975.

PEJZAŽ I, ulje na platnu, 135x137, 1974.

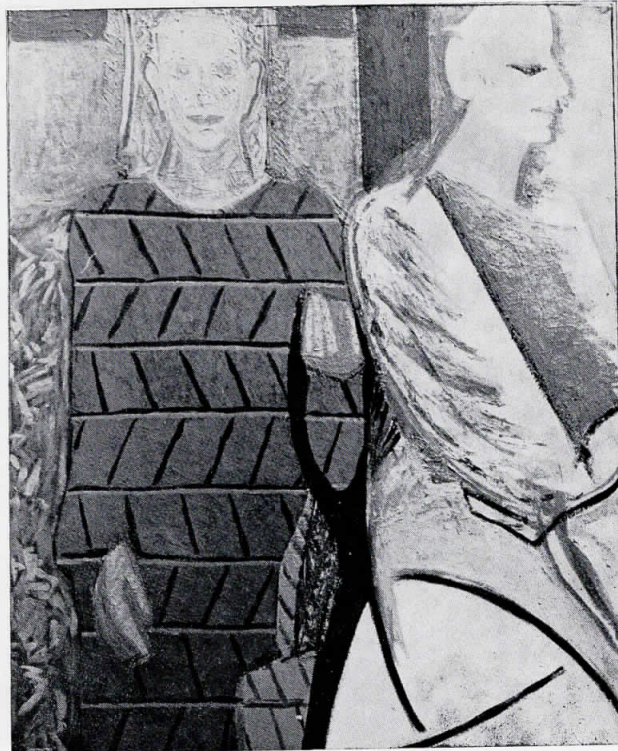
PEJZAŽ II, ulje na platnu, 150x99, 1972.

PEJZAŽ III, ulje na platnu, 150x99, 1974.

DANKICA PETROVSKA

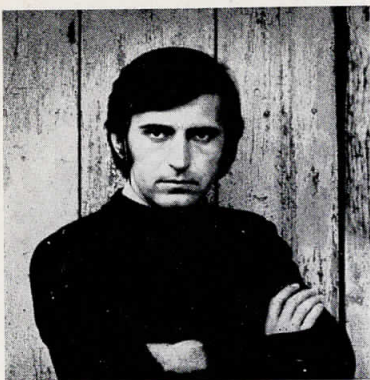
1946. Skoplje. III stepen na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu. Samostalne izložbe: Skoplje, Beograd 1974. Važnije grupne izložbe: Oktobarski salon, Beograd 1970; Likovni susret, Subotica, 1971; Savremeni makedonski umetnici — mlađa generacija II, Skoplje i Bitolj 1972; 12 savremenih makedonskih umetnika, Novi Sad 1974; Izložba 6x6, Arandelovac 1974. Nagrade: I nagrada za slikarstvo na Akademiji u Firenci 1973.

PODNE, ulje na platnu, 100x85, 1975.

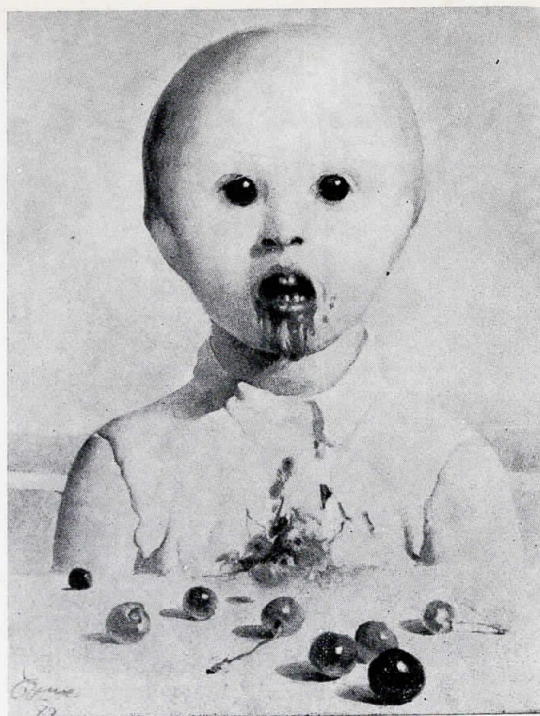
TRI, ulje na platnu, 120x160, 1975.

NA SUNČANOJ STRANI, ulje na platnu, 90x130, 1975.

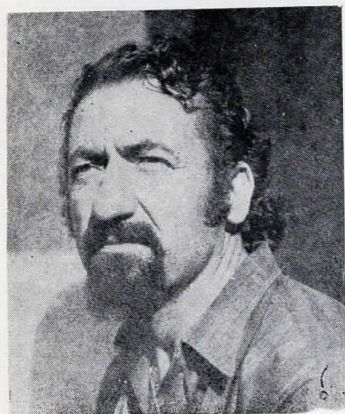

BLAGOJA NIKOLOVSKI

1944. Skoplje. Škola za primenjenu umetnost u Skoplju 1965. Studirao na École des Beaux-Arts u Parizu. Samostalne izložbe: Skoplje 1973. Važnije grupne izložbe: Savremena makedonska umetnost — mlada generacija II, Skoplje 1972; Mladi jugoslovenski slikari, Tjentište 1973. Nagrada lista »Mlad borec«, Skoplje 1973.

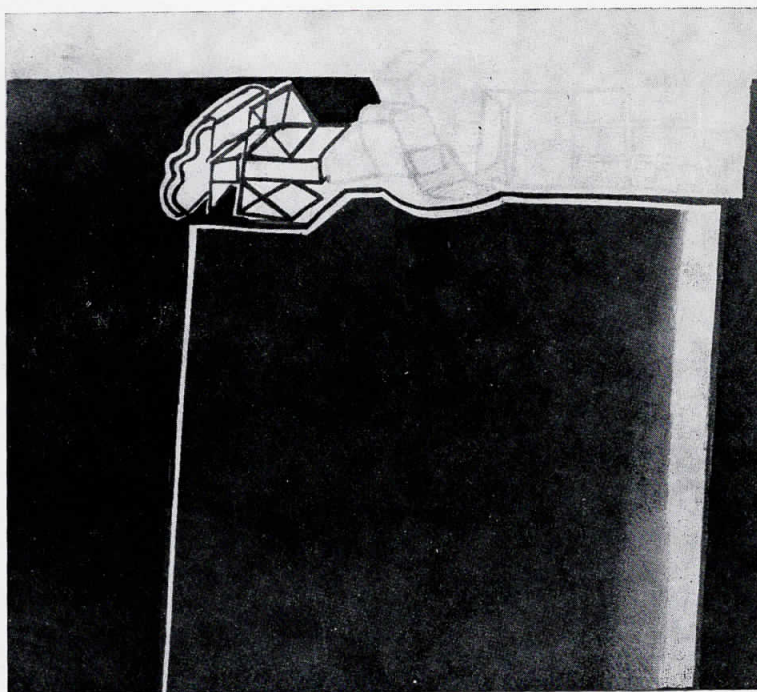

DETE S TREŠNJAMA, ulje na platnu, 28x20, 1973.
OSLUŠKIVANJE, ulje na platnu, 80x80, 1972.
JUTRO, ulje na platnu, 89x100, 1975.

TAKI PAVLOVSKI

1939. s. Želino (Kosturska oblast, Egejska Makedonija). Akademija primenjenih umetnosti u Beogradu 1965. Samostalne izložbe: Skoplje 1969. Važnije grupne izložbe: 25 godina ASNOM-a, Skoplje 1969; Savremena makedonska umetnost, Ferara 1969; Izložba SLUJ-a, Zagreb 1970; Naša istorijska prošlost, Skoplje 1971/72; Savremeni makedonski umetnici — mlada generacija II, Skoplje i Bitolj 1972; 12 savremenih makedonskih umetnika, Novi Sad 1974.

VELIKI KVADRAT (triptih), ulje na platnu, 132x142, 1975.
PRVO LISTANJE, ulje na platnu, 112x122, 1975.
GRADENJE, ulje na platnu, 112x122, 1975.

VASKO VASILEV

1938. Skoplje. Akademija likovnih umetnosti u Beogradu. Samostalne izložbe: Bitolj, Skoplje, 1970; Beograd (sa A. Temkovom) 1971; Skoplje 1972. Važnije grupne izložbe: Izložba jugoslovenske sitne plastike — Hag (Holandija) 1965; Oktobarski salon, Beograd 1966; Savremena makedonska skulptura, Skoplje, 1967; Savremena jugoslovenska umetnost, Nica 1970; NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Beograd, Zagreb, Ljubljana 1970; Naša istorijska prošlost, Skoplje 1971/72; Savremena makedonska umetnost, Jaša i Pjatra Neamc (Rumunija) 1972; XII anale, Poreč 1972. Nagrade: »Nereški majstori«, Skoplje 1969; I nagrada za skulpturu na izložbi »25. godina ASNOM-a«, Skoplje 1969; I nagrada za skulpturu na izložbi »Naša istorijska prošlost«, Skoplje 1972.

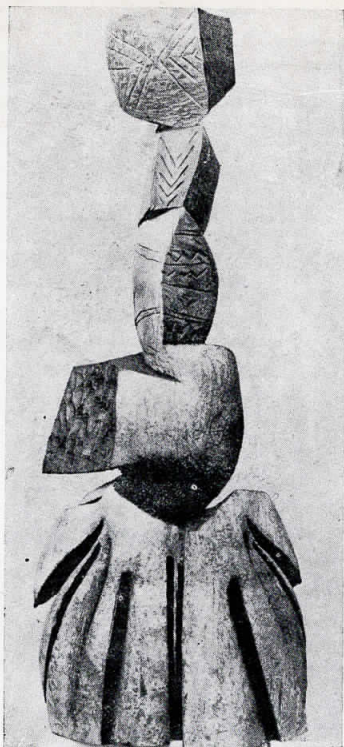

FIGURA I, drvo, 110x44x16, 1973.
FIGURA II, drvo, 115x40x18, 1974.
FIGURA III, drvo, 115x30x20, 1975.

